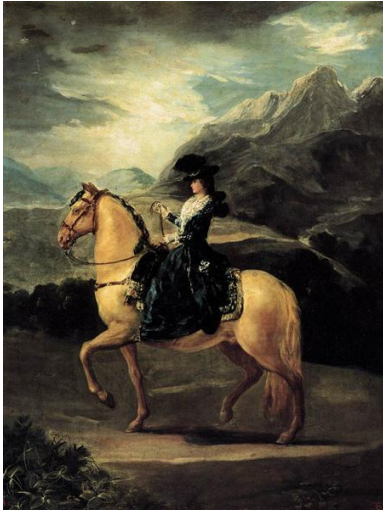

Žena na koni

Úloha v tvorbe vnútornej autority žien súčasnosti

Text: Yehuda Tagar

Preklad: Silvia K. Galatová

Ženy na celom svete s nezastaviteľnou dynamikou získavajú rovnocenné postavenie v spoločnosti. Boj o hlasovacie právo žien trval dlho a víťazstvá prichádzali postupne: 1881 Ostrov Man, 1893 Nový Zéland, 1917 Kanada, 1918 Británia a Nemecko, 1920 v USA. Od hnutia za oslobodenie žien v 60. rokoch bolo opäť potrebné prejsť dlhú cestu k postupnému zlepšeniu podmienok pre hospodársku a politickú rovnosť žien v súčasnosti a ešte stále je pred nami dlhá cesta k dosiahnutiu skutočnej rovnosti medzi pohlaviami. Toto sú vonkajšie frontové línie boja za rovnosť žien. Zároveň sa však odohráva vývojový proces vytvárania vnútorného rozmeru rovnosti. Prebúdza sa a čoraz viac získava na intenzite individuálna sila žien, aby bola hlavnou autoritou v ich vnútornom živote. Pre mnohé ženy nastáva táto zmena práve teraz.

Ženy si neberú svoju silu späť, ony ju nikdy nemali. Historické obdobie, v ktorom ženy mali autoritu, je dnešku naozaj veľmi vzdialené. Bolo to dávno pred tým, čo dnes voláme dejiny, v prehistorických časoch zahalených hmlami a legendami. Jedny z posledných, o ktorých sme počuli, boli Amazonky, národ bojovníčok, z obdobia medzi dobou kamennou a bronzovou, ktoré sa zúčastnili bojov o Tróju pred cca. 4000 rokmi. Ešte aj v starom Egypte bol vzťah medzi mužom a ženou skoro rovnocenný.

Egyptský manželský pár po smrti

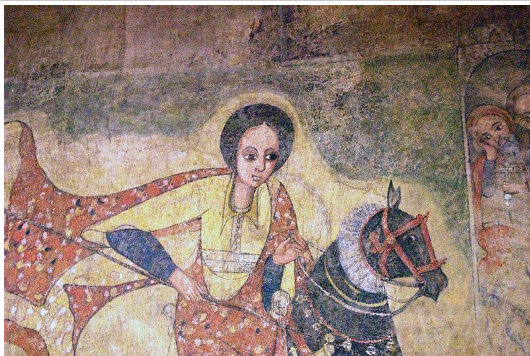
Ale od tých čias ľudstvu dominovali muži, aspoň ostatných 5 000 rokov. Ženská sila, rovnosť a autorita je niečo nové, najmodernejší vývoj v evolúcii ľudstva.

Samozrejme, vždy existovali výnimočné ženy ako napr.: Kráľovná zo Sáby, partnerka Kráľa Šalamúna, Cisárovná Teodora Byzantská, Jana z Arku, Kráľovná Alžbeta Prvá, Cisárovná Mária Terézia Habsburská, anglická kráľovná Viktória, ruská cárovná Katarína Veľká, vedkyňa Mária Curie a ďalšie.

Amazonky, kmeň bojovníčok z obdobia 1200 rokov pnl.

„Pamätajte, nenávidia nás ako žiaden iný národ, ved' sme pre pre nich to, čoho sa boja viac než čohokoľvek iného: ženy nepodriadené mužom.“

Kráľovná zo Sáby, 1000 rokov pnl.

„Slabý muž označí ženu za zvodkyňu a prikáže jej zahaliť sa. Silný muž sa zahalí sám a nepovie nič.“

Jana z Arku (1412-1431)

„Život je jediné, čo máme a žijeme ho v najlepšej viere. Ale obetovať to, kým si a žiť bez viery, je osud strašnejší než smrť. Konajte, a Boh bude konať.“

Kráľovná Alžbeta Prvá Anglická (1558-1603)

„Hoci pohlavie, ku ktorému prináležím, je považované za slabé, aj tak uvidíte, že som skala, ktorá sa neskloní pred žiadnym vetrom.“

„Možno raz budete mať mocnejšiu princeznú, ale nikdy nebudete mať princeznú, ktorá vás bude viac milovať.“

„Neobávajte sa, sme povahy leva, a neznížime sa k záhube myši a malých tvorov.“

„Čisté a nevinné svedomie sa nebojí ničoho.“

Mária Terézia, cisárovná Svätej ríše rímskej nemeckého národa, Kráľovná Uhorska, Česka, Chorvátska a Slavónska, arcivojvodkyňa Rakúska, vojvodkyňa Parmy a Piacenzy a veľkovojskovodkyňa Toskánska (1717-1780)

„Ak by som si mohla želať nesmrteľnosť na zemi, bolo by to len preto, aby som ulavila nešťastným.“

Ruská cárovná Katarína Veľká (1729-1796)

„Vy filozofi ste šťastní muži. Píšete na papier a papier je trpezlivý. Ale ja, nešťastná cárovná, píšem na chúlolistivú pokožku živých bytostí.“

„Budem autokrat: to je moje remeslo. A dobrý Boh mi odpustí: to je jeho.“

„Neviem ubrániť svoje hranice inak, než tak, že ich rozšírim.“

Mária Curie (1867-1934), fyzička a vedkyňa

„Ničoho v živote sa netreba báť, treba tomu len porozumieť. Teraz je čas pochopiť viac, aby sme sa báli menej.“

Doc. Dr. Edit Steinová, (1881-1942), filozofka, zakladateľka empatie, jedna zo šiestich spolupatrónov Európy

„Moja túžba po pravde bola moja jediná modlitba.“

„Svet nepotrebuje, čo ženy majú, ale to, čím sú.“

„Ženská duša je ako prístrešok, kde sa duše iných môžu otvoriť.“

Tieto ženy formovali našu civilizáciu na všetkých úrovniach, ale pretože dejiny písali hlavne muži, ich rola bola v historických záznamoch umenšovaná. Boli to výnimočné ženy. Niečo ich v danom alebo v minulom živote muselo pripraviť na jedinečnú historickú úlohu. Ženy, ktoré aj napriek ich pohlaviu získali vedúcu úlohu v spoločnosti, nás dnes môže inšpirovať a pripomínať nám potenciál všetkých žien. Svetu však vládli muži a zväčša vládnu dodnes. Žena na koni vlastnej vnútornej autority, nezávislá a silná, bola v našej histórii zriedkavým javom. Musela byť kráľovná, aby mala šancu byť sama sebou. Toto sa pred našimi očami pomaly mení.

Dnes je každá žena kráľovná. Musíte byť slepí, aby ste to nevideli. Začína byť normálne, že každá žena je veľmi osobitá. Ženy nemusia ovládať mužov, potrebujú sa k nim pripojiť v spoločnom vodcovstve na osobnej, rodinnej, sexuálnej, sociálnej, politickej, hospodárskej a kultúrnej úrovni. To, čo bolo kedysi výsadou niekoľkých, sa rýchlo stalo perspektívou pre každú ženu. Túto autoritu je však najprv potrebné získať vo vnútri.

Boj o sociálnu rovnosť nie je ani zďaleka ukončený. Vo väčšine krajín je rovnaká odmena za tú istú prácu pre mužov a ženy stále len nesplneným snom. V našich parlamentoch, vládach a riaditeľstvách spoločností stále dominujú muži a v najdôležitejšej práci ľudstva, v materstve a budovaní domova, sú naďalej ženy vykorisťované: žiadna odmena, žiadne dovolenky, žiadna odborná príprava, veľmi nízka podpora. Máme pred sebou ešte dlhú cestu k skutočnej rovnosti pohlaví.

Existuje mnoho vonkajších politických, ekonomických a sociálnych vzorcov, ktoré sa musia zmeniť na dokončenie prechodu od patriarchátu k rovnosti medzi pohlaviami. Ale zároveň s nimi dochádza k zmenám vnútorného sebaobrazu žien, ktoré sa dejú v ich vnútri. Paralelne s tým, čo možno navonok pozorovať a merať, existuje vnútorná dynamika zmien: ženy boli tisíce rokov patriarchátom brzdené vo vývoji, muži dominovali a tvorili systém. Ale muži takto konali z jedného základného dôvodu: robili to preto, že mohli. Ženy im to dovolili. Ženy verili, že ich skutočná autorita je mimo nich, nie vnútri. Patriarchálny systém fungoval po generácie, pretože muži aj ženy predpokladali, že je to tak správne, že to takto nariadil Boh, že je to prirodzený, spravodlivý a logický poriadok vecí. Ženy spolupracovali v systéme, ktorý im prisúdil druhé miesto v spoločenskom poriadku.

Ale to sa už skončilo.

Od roku 1990 pôsobím ako životný kouč, poradca, psychoterapeut, tréner osobného rozvoja a lektor psychofonetiky a metodickej empatie okrem iného v Austrálii, Južnej Afrike, Anglicku, Maďarsku, Českej republike, Izraeli. Na Slovensku pracujem, žijem a učím od roku 2013. Tento fenomén žien aktívne preberajúcich zodpovednosť a autoritu za svoje osobné, duchovné, intelektuálne, emočné, sexuálne, etické, profesionálne, vzťahové a rodinné záležitosti, v sociálnom aj v politickom živote, rastie pred našimi očami. Dnes sa vo svojej práci cítim, (80-90% mojich klientov a študentov sú ženy), že som na špičke ľudského vývoja: ženy sa stávajú autoritou samy sebe.

Bezdetná žena v strednom veku potratila. Nasledoval hlboký zármutok a obrovský pocit straty. Po dlhej ceste sa energia pomaly vrátila, ale zmysel pre životné smerovanie nie. Je z nej frustrovaná bojovníčka pripravená na akciu, avšak nemá smer. V tomto stave ma prichádza navštíviť na psychofonetickú konzultáciu. Očakáva, že odpoveď sa objaví v mysli. To sa však nedeje. Všetko pokrýva intenzívny bezmenný hnev. Vypustíme hnev ako čistú energiu bez toho, aby sme o ňom intelektuovali. Žena sa cíti silná a hravá, akoby bola na koni! Stále netuší, čo s tým robiť, kam ísť. Stále cíti frustráciu.

„Začnite tým, čo viete, tým, čo je vo vás“. Obraz seba sediacej na koni prináša myšlienku pohybu, spontánnosti, slobodnej jazdy. „Začnite hovoriť a budete vedieť, čo povedať“. Priamo z jej vôle vychádzajú štyri želania: Chcem vedieť, čo má byť ďalší krok./ Chcem urobiť ďalší krok./ Chcem vedieť, kam vložiť energiu a aký je ďalší krok./ Som otvorená inšpirácii.

Vyzerá žiarivo, plná sily. Všetka vnútorná energia, ktorá nemohla byť použitá na výživu strateného dieťaťa, sa mobilizuje do pohybu a tvorenia nového života, zanechajúc sklamanie, stratu, frustráciu a zúfalstvo. Hnev sa uvoľnil a premenil sa na vôľu žiť. Prichádza inšpirácia, vyplývajúca z dynamiky sedenia: teraz je čas zrelosti, je čas prevziať plnú zodpovednosť za tvorenie, nielen za odhalenie osudu. Je čas na vedenie samej seba. Tvorenie teraz začína od osobného ľudského ducha. Žiadne vedenie osudu už nepríde zvonku. Usmernenie sa teraz musí vytvoriť slobodne, individuálne a na základe osobnej iniciatívy. Jej narastajúce sily dostávajú nový smer, dáva im ho sama. Jazdkyňa pevne sedí na koni.

Jasný obraz budúcnosti sa ešte neobjavil, plán sa zatiaľ nevytvoril. To všetko sa udeje neskôr. Blokovaná energia sa však zmenila na činy. Žena vyjadrila svojou vôľou. Posadila sa na koňa. Neskôr doma musela konfrontovať niekoľko ďalších osobných démonov, postarať sa o vzťah a nájsť hlbšie vnútorné zdroje. A potom vzniklo piate pranie: Chcem sa viac vyjadrovať, viac sa sýkať s ľuďmi, byť kreatívnejšia a tvoriť svoju budúcnosť.

A to teraz robí.

Na sedenie prichádza žena čerstvo po štyridsiatke. Jej matka nedávno zomrela, a spolu s ňou odišiel aj zmysel ženinho života. „Chcem odísť, zmiznúť zo života, nebyť.“ Na psychofonetickom sedení žena objavuje, že žije život niekoho iného. Toto nie je jej život. Ona tu už vlastne nie je celé roky. V tomto živote nikdy nebola doma. Ale je už unavená zo žitia vo svete predstáv a fantázií. Musí existovať tretia možnosť. Ťažko si ju však predstaviť. „Aj tak si to predstav!“ Byť tu, avšak plne vo vlastnom živote. S veľkým úsilím, z hĺbín, ktorých sa nikdy predtým nedotkla, hovorí: „Je to miesto, kde som úplne akceptovaná a pochopená“. To bol bod obratu. Miesto a komunita, ktorú si teraz predstavila, nikdy predtým neexistovali, dokonca ani v jej predstavách. Boli nové. Nič v jej doterajšom živote jej ich nedalo, na minulosti sa nedalo stavať, nedalo sa založiť na nej nový začiatok. Minulosť skončila. Pranie k nej prišlo z budúcnosti.

Nikdy jej nenapadlo, že môže existovať ďalší východiskový bod: „Budúce Ja“. Bolo to pre ňu zjavenie. Jej budúce Ja, žijúce život z miesta akceptácie a porozumenia, sa okamžite stalo pre ženu reálnou možnosťou, povzbudzujúcou jej fantáziu, životnú energiu a chuť do života. Neskôr mi napísala: „*Vyjadriť moje budúce Ja bol pre mňa nový prah. Energia prišla z budúcnosti, tým, že som sa do tejto pozície uvoľnila. Po zotrvaní v tejto pozícii som zachytila správu z Vyššieho sveta. Je to niečo obrovské ...*“. Už sa nedokázala viac zmestiť na predchádzajúce miesto. Nová pozícia sa stala „novou normou“. Odchod jej matky ju nechal samú. Avšak tiež ju uvoľnil, aby našla zdroj autority vo vnútri. Teraz sa musela stať matkou sama sebe. Dokončila svoj vstup do dospelosti. Vyzerala zrazu vyššia, vzpriamenejšia, stabilnejšia a flexibilnejšia, pripravená na život. „Žena na koni“.

Nechal som ju na chvíľu v miestnosti osamote, aby sama precítila svoju novú seba. Neskôr mi k tomuto napísala: „*V tej časti sedenia, keď som ostala sama, som pocítila, že chcem pomáhať ďalším ľuďom, aby boli sami sebou.*“ A na záver dodala: „*Stav po sedení: oživenie. Hlavná správa pre mňa: Dost' bolo žitia v minulosti. Budúcnosť má väčšie právo prejavíť sa, než minulosť.*“

Ženy všade na svete obnovujú svoju vnútornú autoritu, silu, ktorú nemali po tisíce rokov. Na západe sa to začalo pred prvou svetovou vojnou a pokračovalo rýchlo ďalej počas 20. storočia, najmä v 60. rokoch a neskôr. Vo východnej Európe sa tento proces oneskoril, ako všetky vývojové procesy smerom k slobode jednotlivca, o roky komunizmu a sovietskej kontroly. V súčasnosti všetci v strednej Európe tento vedomý vývoj dobiehame. Nedá sa to zastaviť. Proces opätovného získania sily, rovnosti a autority žien sa môže uskutočniť z nevyhnutnosti, ako to bolo počas rokov vojny, cez konflikt, ako je to stále v mnohých domácnostiach a na pracoviskách, alebo najlepšie, môže sa uskutočniť vedomým vývojom: vedomou zmenou sebapoznania žien, empatiou mužov k rozvíjajúcim sa ženám, vlastným rozvojom mužov a zmenou spoločenských zmlúv na všetkých úrovniach. Niekedy to vyžaduje odbornú prípravu, povzbudenie, koučovanie, spoluprácu, jazyk, empatiu a zručnosti. Psychofonetika je jednou z týchto metód odbornej prípravy zameraných na posilnenie postavenia žien v záujme všetkých. Je veľkou výsadou byť súčasťou tohto vývoja, priložiť ruku k tomuto významnému dielu. Ponúknuť náruč, aby si v nej žena odpočinula, alebo spojiť dlane a ponúknuť ich žene ako za starých čias: aby jej pomohli odraziť sa, nasadnúť na koňa a spočinúť v sedle. Žena na koni je krásna a slávnostná udalosť.

Yehuda